

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14. novembra 2014. god.
Ref. br.: RK726/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI101/14

Podnosilac

Shkodran Pllana

**Ocena ustavnosti presude
Vrhovnog suda Kosovo, Rev. 41/2014
od 7. marta 2014. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Shkodran Pllana, zastupljen od strane g. Behar Ejupi advokat iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. 41/2014 Vrhovnog suda Kosovo od 7. marta 2014. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 29. maja 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom je navodno "povređen princip nepristrasnosti".

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. juna 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 26. juna 2014. god., podnosilac zahteva je podneo Sudu dodatna dokumenta.
7. Dana 4. jula 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI101/14 imenovao sudiju Almiro Rodrigues za sudiju izvestioca i istog dana, predsednik Suda je odlukom KSH. KI101/14 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 1. avgusta 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju Vrhovnom sudu Kosova.
9. Dana 15. septembra 2014. god., sudija Enver Hasani je odlukom br. KSH. KI101/14 određen za člana Veća za razmatranje umesto sudije Robert Carolan.
10. Dana 17. septembra 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 9. septembra 2013. god., Osnovni sud u Uroševcu (presuda C. br. 196/12) odbio je tužbeni zahtev trećih stranaka za poništenje kupoprodajnog ugovora zaključenog između njih i podnosioca zahteva.
12. Dana 29. novembra 2013. god., Apelacioni sud Kosovo (presuda Ac. br. 3631/2013) odbio je kao neosnovanu žalbu trećih stranaka.
13. Dana 7. marta 2014. god., Vrhovni sud Kosovo (presuda Rev. 41/2014) utvrdio je:

“ODBIJA se kao neosnovana revizija tužioca RA iz Uroševca, izjavljena na presudu Apelacionog suda Kosovo, Ac.br. 3631/2013 od 29.11.2013. god.

USVAJA se kao osnovana revizija tužioca KA iz Uroševca i preinačuje se presuda Apelacionog suda Kosovo Ac.br. 3631/2013, od 29.11.2013. god., i presuda Osnovnog suda u Uroševcu C. br. 196/12, od 09.06.2013. god., tako da se usvaja kao osnovan tužbeni zahtev tužioca KA, dok u vezi sa njenim delom suvlasništva u visini od 1/2 nepokretnosti, upisanim kao katastarska jedinica br. 01833-00, na mestu zvanom "M. Tito", u površini od 351 m2, prema certifikatu o pravima nad nepokretnostima br. 02928 CZ Uroševac, poništava se ugovor zaključen između tužioca Rexhep Ahmeti iz Uroševca, kao prodavac, i tuženog Shkodran Sharr Pllana (podnosilac zahteva), iz Prištine, kao kupac, overen u Opštinskom sudu u Uroševcu, V. br. 1248/12 dana 06.03.2012. god.”.

14. U gore navedenoj presudi, Vrhovni sud je obrazložio da je *“tužilac RA, bez saglasnosti i izražene volje druge tužilje, kao supruge i kao suvlasnice predmetne nepokretnosti, raspolagao čitavom spornom nepokretnosti. Zbog gore navedenih razloga i zbog činjenice da u spisima predmeta postoji kupoprodajni ugovor Vr. br. 1379/05 od 22.04.2005. god., na koji se poziva supruga u svojoj žalbi i reviziji, dok u spisima predmeta ne postoje dokazi da je tužilac dao saglasnost o prodaji sporne nepokretnosti, Vrhovni sud nalazi da je revizija tužilje osnovana, tako da za njen deo sporne predmetne nepokretnosti koja pripada KA prema članu 47. Zakona o porodici Kosova, koji je otuđen od strane tužioca RA u suprotnosti sa članom 47.1 i 4, članom 50. stav 2 Zakona o porodici, sporni ugovor u smislu člana 103. stav 1 ZOO, predstavlja pravno nevažeći posao, odnosno ništav je. Iz tog razloga, presude nižestepenih sudova su preinačene, tako da se usvoja kao osnovan tužbeni zahtev tužioca da se gore navedeni ugovor poništi u pogledu dela u zajedničkom vlasništvu, u skladu sa tačkom II izreke ove presude“.*

Navodi podnosioca

15. Podnosilac zahteva tvrdi povredu člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: Konvencija). Podnosilac zahteva tvrdi i povredu članova 3, 24 [Jednakost pred Zakonom], 21 [Opšta Načela] i 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava.
16. Podnosilac zahtev, *inter alia*, tvrdi da na osnovu člana 215. Zakona o parničnom postupku *“Revizioni sud razmatra pobijenu presudu samo u njenom revizijom pobijenom delu i samo u granicama uzroka navedenih u reviziji, ali brinući se prema službenoj dužnosti o primeni materijalnog prava i o kršenju odredbi parničnog postupka koje se odnose na sposobnost da se bude stranka i pravilno zastupanje”.*
17. Podnosilac zahteva traži da Sud poništi presudu Vrhovnog suda i da vrati njegov predmet na ponovno suđenje za 1/2 nepokretnosti koja je odobrena od strane Vrhovnog suda suprotnoj stranci.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud prvo ispituje da li su uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom ispunjeni.
19. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
20. Pored toga, Sud se poziva na član 49. Zakona, koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta”.
21. Međutim, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka i da je iscrpeo sva pravna sredstva, kao što je propisano članom 113.7 Ustava, i zahtev je podnet u zakonskom roku od četiri meseca u skladu sa članom 49. Zakona.
22. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) c) i (2) d) Poslovníka, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve
... (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:
(...) ili
(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.
23. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o meri ispitivanja revizije od strane Vrhovnog suda, Sud smatra da je takva tvrdnja pitanje zakona koje spada u delokrug redovnih sudova koje se povezuje sa njihovom nezavisnošću u dodeli dužnosti i ovlašćenja koja su im data Ustavom.
24. U ovom slučaju, Sud primećuje da je Vrhovni sud Kosova pružio pravno obrazložene i logično koherentne argumente o tome zašto su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo, objašnjavajući: i) uslove pod kojima nepokretnost može u potpunosti biti otuđena, i ii) prava i obaveze supružnika u vezi sa zajedničkom imovinom u pogledu primenjivog zakona u Republici Kosovo.
25. Ustavni sud ponavlja da je tačno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i primenjivog zakona puna nadležnost redovnih sudova i da je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima i stoga, ne može postupati kao „sud četvrtog stepena“ (Vidi slučaj, *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. god., stav 65, takođe *mutatis mutandis* vidi slučaj KI86/11, podnosilac zahteva *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. god.).

26. Pored toga, zahtev ne ukazuje da su redovni sudovi postupali na proizvoljan ili nepravičan način. Nije dužnost Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica ocenom redovnih sudova i, kao opšte pravilo, to je dužnost napred navedenih sudova, da ocene dokaze koje imaju na raspolaganju. Zadatak Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični u njihovoj celini, uključujući način na koji su dokazi uzeti (Vidi slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. god.).
27. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja ne može samo po sebi da mu pruži pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava (Vidi slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. god.).
28. U ovim okolnostima, podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava, obzirom da činjenice koje je izneo ni na jedan način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom.
29. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i mora se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, 17. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani